

عنوان مقاله:

برآورد بهترین توزیع احتمالاتی بر مقادیر SPEI در استان هرمزگان

محل انتشار:

یازدهمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فوزیه محمودزاده - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان

ام البنین بذرافشان - نویسنده مسئول و استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

شاخص بارش- تبخیر و تعرق استاندارد شده (SPEI) از تفاوت بین مقدار بارندگی (P) و مقدار تبخیر و تعرق پتانسیل (PET) محاسبه می گردد. در این تحقیق به منظور ارزیابی بهترین توزیع احتمالاتی بر مقادیر SPEI از آمار هواسناسی هفت ایستگاه سینوپتیک در استان هرمزگان طی سال های 1985 تا 2014 میلادی استفاده شد. نخست برای محاسبه تبخیر و تعرق از سه روش بلاتی کریدل، تورنویت و هارگریوز- سامانی استفاده شد. و با روش تبخیر و تعرق مرجع با استفاده از ضریب همبستگی R و ضرایب خطاهای RMSE و MAE مورد مقایسه قرار گرفت. بر اساس نتایج، در تمامی ایستگاه ها بجز سیری، روش هارگریوز- سامانی دارای بالاترین کارایی بوده و برای ایستگاه سیری طبق نتایج روش بالائی کریدل انتخاب گردید. با استفاده از برنامه Easy fit و با استفاده از سه آماره کولموگوف- اسمیرنوف، اندرسون- دارلینگ و کای اسکور بهترین توزیع احتمالاتی بر مقادیر SPEI مورد آزمون قرار گرفت. مقایسه توزیع انتخابی SPEI نشان می دهد که توزیع پیرسون نوع III به طور مداوم بهترین تناسب را در تمام ایستگاه ها، تولید می کند. و تنها در ایستگاه سیری توزیع GEV بهترین پاسخ را ارائه نموده است. بر این اساس می توان نتیجه گرفت، بهترین روش جهت برآورد تبخیر و تعرق در اقلیم مشابه در استان هرمزگان روش هارگریوز روش مناسبی خواهد بود. از طرفی در برازش بهترین توزیع بر مقادیر SPEI ماهانه، توزیع پیرسون تیپ سه بعنوان توزیع غالب معرفی می گردد.

کلمات کلیدی:

شاخص بارش، تبخیر و تعرق استاندارد شده (SPEI)، توزیع پیرسون تیپ III، استان هرمزگان، روش هارگریوز، سامانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/510827>

